

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Martiny Kroftové a soudců Mgr. Tomáše Liskovského a JUDr. Romany Novákové ve věci žalobce: **Komerční banka, a.s.**, IČ 45317054, se sídlem Na Příkopě 33/969, 114 07, Praha 1, proti žalované: [redacted] nar. [redacted] bytem [redacted] zast. obecným zmocněncem [redacted] zaplacení 1.751.865,40 Kč s přísl., o odvolání žalované proti rozsudku Okresního soudu v Náchodě č.j. [redacted] ze dne [redacted] **t a k t o :**

- I. Návrh žalované na přerušení odvolacího řízení se **z a m í t á .**
- II. Rozsudek okresního soudu se **potvrzuje .**
- III. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady odvolacího řízení ve výši 1.356 Kč, do tří dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

Okresní soud rozsudkem pod výrokem I uložil žalované zaplatit žalobci 1.751.865,40 Kč s příslušenstvím. Okresní soud po provedeném dokazování učinil skutkový závěr, že žalobce uzavřel se žalovanou smlouvu o poskytnutí úvěru a žalovaná získala úvěr ve výši 1.200.000 Kč. Žalovaná se zavázala úvěr vrátit ve splátkách 9.924 Kč, splatných vždy ke každému 25. dni v měsíci. Protože dluh nehradila řádně, žalobce ji vyzval k okamžitému

splacení dluhu s tím, že tato splatnost nastala 6.3.2012. Žalovaná dluh nezaplatila. Dluh činí 1.751.865,40 Kč, když 1.128.515,40 Kč činila jistina dluhu, 9.704 Kč úvěrové poplatky, úroky z prodlení 230.355,33 Kč a smluvní úrok 383.290,26 Kč. Na tento skutkový závěr okresní soud pak aplikoval právní úpravu podle § 497 a násl. obchodního zákoníku.

Žalovaná podala proti rozsudku odvolání. Navrhla, aby odvolací soud zrušil rozsudek okresního soudu, protože ten věc nesprávně právně posoudil. Žalovaná odvolání odůvodnila tvrzením, že dluh vznikl za trvání jejího manželství se zesnulým [REDAKCE]. Jeho úmrtím došlo ke zrušení společného jmění manželů a v rámci vypořádání měla být polovina pohledávky žalobce vypořádána v rámci dědického řízení. Ohledně poloviny pohledávky žalobce tak žalobce není věcně aktivně legitimován k podání žaloby. Žalovaná proto navrhla, aby odvolací řízení bylo do skončení dědického řízení přerušeno. Dále žalovaná opět namítla promlčení celé pohledávky žalobce, resp. alespoň její části ve výši 110.188,84 Kč, skládající se z jednotlivých nezaplacených splátek úvěru za období od [REDAKCE] do [REDAKCE]. Výzvou ze dne [REDAKCE] byla žalovaná žalobcem vyzvána ke splnění této dílčí pohledávky. Žalovaná v tomto odkázala na právní úpravu § 392 odst. 2 obch. zák. Žalobce měl možnost dluh žalovat dříve ve chvíli, kdy mu žalovaná oznámila, že není schopna své závazky splácet. V konkrétním případě byla zesplatněna pouze dílčí pohledávka a není správný závěr okresního soudu, že byla zesplatněna celá půjčka. Podle žalované nejsou žalovatelné jednotlivé dílčí splátky. Žalobce navíc porušil svoji povinnost sjednanou pod čl. VI odst. 1 obecných podmínek žalobce, když po oznámení žalované, že po smrti manžela je v tíživé finanční situaci a žádala o ukončení smluvního vztahu, nepřijal předvídané úvěrové opatření (ukončení smluvního vztahu). Neposkytnutím součinnosti žalované tak vinou žalobce, který navíc jednal v rozporu s dobrými mravy, došlo k následné finanční újmě žalované v podobě narůstajícího přísluženství pohledávky.

Žalobce k odvolání žalované navrhl potvrzení rozsudku prvního stupně. K odvolání namítl, že úmrtí manžela žalované a následná likvidace dědictví nemá žádný význam pro uspokojení pohledávky žalobce, protože žalovaná je přímou dlužnicí z úvěrové smlouvy. K promlčení pohledávky žalobce nedošlo ani zčásti. V řízení bylo prokázáno, že celá pohledávka byla zcela zesplatněna ke dni 6.3.2012 a s odkazem na datum podání žaloby [REDAKCE] je promlčení vyloučeno. Promlčení dílčích pohledávek je podle žalobce vyloučeno i s odkazem na § 406 odst. 1 obch. zák. Námitka žalované, že žalobce porušil povinnost ukončit smluvní vztah není rovněž na místě. Podle dohody účastníků byla tato možnost řešení pouze na vůli žalobce, zda-li ji využije či nikoliv. Před zesplatněním celé půjčky žalobce pouze dopisy vyčíslil aktuální dlužnou pohledávku a úvěrového opatření pak využil až v okamžiku, kdy bylo zřejmé, že žalovaná nemá seriózní záměr pohledávku splnit.

Odvolací soud po zjištění, že odvolání žalované je přípustné (§ 201 o.s.ř.), bylo podáno včas a oprávněnou osobou (§ 201, § 204 o.s.ř.) a obsahuje všechny podstatné náležitosti (§ 205 o.s.ř.), prozkoumal napadený rozsudek i jemu předcházející řízení v mezích, ve kterých se žalovaná domáhala jeho přezkoumání (§ 212 o.s.ř.). Odvolací soud bez doplnění či opakování dokazování dospěl k závěru, že odvolání žalované není důvodné.

Odvolací soud především sdílí právní názor žalobce a okresního soudu o tom, že na konkrétní věc nemá vliv úmrtí druhého solidárního dlužníka a likvidace dědictví. Žalovaná je totiž rovněž solidární dlužnicí z uzavřené úvěrové smlouvy a žalobce ji může žádat o splnění celého závazku (§ 293 obch. zák.). Žalobce je proto v celém rozsahu věcně aktivně legitimován k podání žalobního návrhu. Odvolací soud proto shledal jako nedůvodný návrh žalované na přerušování odvolacího řízení do skončení řízení o dědictví (viz výrok I shora).

Dále se odvolací soud rovněž shoduje s hodnocením okresního soudu o nedůvodnosti námitky žalované týkající se promlčení nároku žalobce. Dohodou účastníků byl ujednan konečný termín splatnosti úvěru do [REDAKCE]. Nesporné mezi účastníky bylo, že žalovaná s bývalým manželem neplnila řádně a včas svoji povinnost platit splátky úvěru. Žalobce pouze využil sjednané možnosti zesplatnit celý úvěr pro porušování povinností dlužníků ke dni [REDAKCE]. Žalovanou popisovaným dopisem ze dne [REDAKCE] resp. i dopisy ze dne [REDAKCE] a [REDAKCE] žalobce nikdy neoznámil žalované, že přistoupil k dohodnutému úvěrovému opatření – zesplatnění celé pohledávky z úvěru. Ze všech dopisů je zřejmé, že žalobce pouze oznámil žalované aktuální výši zůstatku dluhu, upozornil ji na neplnění povinností a předání správy úvěru jinému svému oddělení. Teprve až dopisem žalobce ze dne [REDAKCE] vyzval žalovanou k okamžité úhradě celé pohledávky s odkazem na čl. VI. odst. 3) písm. e) obecných podmínek žalobce.

Otázku počátku běhu promlčecí doby v případech, kdy pro nezaplacení některé splátky se stane splatným celý zbytek dluhu obchodní zákoník výslovně řeší. Ustanovení § 392 odst. 2 obchodního zákoníku ve větě druhé určuje, stane-li se pro nesplnění některého dílčího závazku splatným závazek celý, běží promlčecí doba od doby splatnosti nesplněného závazku. Věta druhá právě citovaného ustanovení má obecnější charakter a dopadá jak na situace, kdy se zbytek dluhu stane splatným v důsledku úkonu věřitele (§ 565 občanského zákoníku), tak na situace, kdy je mezi stranami dohodnuto, že pro nesplnění dílčího závazku se bez dalšího stává splatným celý závazek. Promlčecí doba v těchto případech běží od doby splatnosti celého zbývajících nesplněného závazku (§ 392 odst. 2 obchodního zákoníku in fine). Obchodní zákoník tedy stanoví, kdy počíná běžet promlčecí doba nesplněného závazku, jenž se stal splatným pro nesplnění dílčího závazku a pro určení počátku běhu promlčecí doby nelze v těchto případech aplikovat předpisy práva občanského. K právě popsanému odvolací soud odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky ve věcech pod spisovými značkami [REDAKCE] a [REDAKCE]. Shora popsanou otázku řeší i komentář k ust. § 392 odst. 2 obchodního zákoníku. Podle něj, v souladu se shora popsanými právními závěry Nejvyššího soudu, poté, co dlužník ztratí výhodu splátek a dluh se stal právním úkonem věřitele ihned splatný, obsah závazku dlužníka se tímto změnil, co se splatnosti týká, a tedy již od této nově nastalé splatnosti pak běží také promlčecí doba.

Podle názoru odvolacího soudu nelze na konkrétní případ podpůrně vztáhnout usnesení Nejvyššího soudu ČR ve věci sp. zn. [REDAKCE] na které odkázala žalovaná. V této popsané věci dovolatel rovněž namítal promlčení jednotlivých dílčích splátek. Nejvyšší soud uzavřel, že pouze v případě, kdy se smluvní strany dohodly, že po odstoupení od smlouvy trvá právo věřitele na zaplacení jednotlivých splátek, řídí se běh promlčecí doby práva na zaplacení těchto splátek ustanovením § 392 odst. 1 a 2 obch. zák. a promlčecí doba tedy počíná běžet od splatnosti jednotlivých splátek. Nejvyšší soud pak odkázal na usnesení ze dne [REDAKCE] [REDAKCE] a usnesení ze dne [REDAKCE], sp. zn. [REDAKCE]. K žádné dohodě mezi účastníky ale v konkrétní projednávané věci v tomto směru nedošlo.

Na závěr odvolací soud dodává, že nesdílí právní názor žalované, že žalobce nepřijetím sjednaného úvěrového opatření, poté co se žalovaná dostala do nepříznivé životní situace úmrtím manžela, jednal v rozporu s dobrými mravy. Odvolací soud v tomto opět odkazuje na již dříve popsané, že žalobce měl pouze sjednané právo smluvní vztah ukončit, nikoliv povinnost. Skutečnost, že vyčkával výsledku dědického řízení a dal možnost žalované dále dluh splácet až do chvíle, kdy bylo zřejmé, že nedojde k plné úhradě závazku, nelze objektivně přičítat žalobci k tíži. Žalobce tedy neporušil žádnou svoji smluvní povinnost, pro kterou by vznikla žalované škoda, kterou by žalobce byl povinen nahradit.

S odkazem na vše právě popsané proto odvolací soud rozsudek okresního soudu, jako věcně správný, potvrdil (§ 219 o.s.ř.).

V odvolacím řízení byl žalobce plně úspěšný, proto mu přísluší právo na náhradu nákladů odvolacího řízení (§ 142 odst. 1, § 224 odst. 1 o.s.ř.). Výše nákladů, které žalobce účelně vynaložil v odvolacím řízení, sestává z hotových výdajů za cestu k jednání Krajského soudu v Hradci Králové dne [redacted] a to osobním vozem značky [redacted] o průměrné spotřebě 6 litru motorové nafty na 100 kilometrů v ceně 34,70 Kč a základní sazbě náhrady za 1 km jízdy ve výši 3,70 Kč (§ 1 písm. b), § 4 písm. c) vyhl. č. 429/2011 Sb., § 157 odstavec 2, 4 zákoníku práce). Uloženou povinnost je žalovaná povinna splnit v zákonné lhůtě (§ 211, § 160 odst. 1 o.s.ř.).

P o u ě n í : Proti výroku I není dovolání přípustné.

Proti výroku II tohoto rozsudku není dovolání přípustné, ledaže odvolací soud dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí má ve věci samé po právní stránce zásadní význam. Dovolání by muselo být podáno do dvou měsíců od doručení tohoto rozsudku, a to k Nejvyššímu soudu České republiky v Brně, prostřednictvím Okresního soudu v Náchodě, dvojmo. Odvolání proti tomuto rozsudku není přípustné. Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný navrhnout soudní výkon rozhodnutí.

V Hradci Králové dne 30. října 2012

Mgr. Martina KROFTOVÁ, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Denisa Tobolková